

[Lysholm Christensen]

gere, at det rammer alle, som modtager boligydelse. Med de talstørrelser, vi har givet tilslutning til, er der i hvert fald ingen, der jages fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, vi er såmænd klar over, at det ikke kun er pensionister, det drejer sig om. Men i forhold til pensionisterne kommer dette til at slå rent igennem.

Jeg er nødt til at spørge, om det betyder efter det, hr. Lysholm Christensen siger – det er jeg meget ked af, hvis det er tilfældet – at man dermed siger fra over for den aftale, der er indgået vedrørende boligstøtten, således at man netop i relation til vores ældreboligbyggeri forhøjer boligstøtten. Vil det sige, at hr. Lysholm Christensen mener, at tiden er inde til at erkende, at det var for god en ordening, vi fik lavet, og at vi fremover bliver nødt til – i hvert fald at man føler det i Kristeligt Folkeparti – at sige til folk: Vi er kede af det, men samfundet har altså ikke råd til at kunne tilbyde jer alle sammen mulighed for at kunne få en sådan bolig. Det er kun dem, der har lidt ved siden af, for nu skal der spares. Er det en social og anstændig politik? Er det virkelig det? Jeg håber, hr. Lysholm Christensen vil tænke meget over disse spørgsmål. Jeg forventer faktisk ikke noget svar i dag. Jeg vil hellere sige, jeg håber, man vil overveje meget nøje, om det nu også er det, man synes der skal foregå for øjeblikket. Er det den måde, der er behov for at ramme vores ældre på? Er det virkelig den gruppe, som jeg ikke føler er vores storforbrugere, man fra Kristeligt Folkeparti mener der er behov for at slå på? Jeg synes ikke, det er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg må blot sige, at jeg ikke er enig med fru Lissa Mathiasen i den vurdering, hun her lægger frem. Jeg mener ikke, at dette nye huslejebegreb, vi her taler om, griber ind i tidligere forlig og lovgivning om ældreboliger og ældrepolitik.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg tror, at det ville være på sin plads at skitsere baggrunden for dette lovforslag, idet det

tilsyneladende for en række ordføreres vedkommende har været ret tendentiøst, hvad der er blevet udtalt om det. Det sigte, lovforslaget har haft, har som følge deraf også fortonet sig.

Jeg vil gerne sige i opfølgning af det, som flere ordførere har været inde på, at det, vi i de senere år har konstateret, og det, som alle analyser har vist, er, at den offentlige støtte til boliger stiger ganske voldsomt.

Fra 1989 til 1990 måtte vi konstatere, at udgifterne steg med over 500 mio. kr. om året, det svarer til ca. 13,5 pct. Vi har her i januar, hvor vi har fået tallene, måttet se i øjnene, at vi må regne med en endnu større stigning, nemlig ca. 22 pct. for boligsikringen og 16 pct. for boligydelsen.

Det vil måske interessere fru Lissa Mathiasen, der siger, at dette rammer i allerhøjeste grad pensionisterne, at tallene i stigningen – egentlig mærkeligt nok, for jeg har selv undret mig lidt over det – viser, at det er boligsikringen, der er steget med 22 pct., og at boligydelsen kun er steget med 16 pct.

Hvad kan grunden så være til det? Ja, det er vi for øjeblikket i færd med at analysere i Boligministeriet. Hvis jeg også må få lov til at komme med et bidrag, som ikke rigtig har været bragt frem i dag, tror jeg også, vi må se i øjnene, at de ændrede samlivsforhold i meget høj grad naturligvis er med til at bringe dette tal op. Folk separeres og skilles. Der er sågar nogle, der gør det proforma – det vil jeg slet ikke drømme om at nævne, men det har dog også været bragt frem, at det kunne være et problem – men der er kort sagt mange mennesker, der kommer ind i disse ganske favorable boligstøtteordninger med eller uden en god baggrund.

En så voldsom udgiftsstigning, som det er udtryk for, mener jeg ikke nogen ansvarlig politiker kan sidde overhørig og bare acceptere, at det fortsætter: 500 mio. kr., 600 mio. kr. osv. Det må man tage stilling til.

Jeg kan godt sige, at det nuværende forslag ikke lægger op til – det er, hvad mange har troet – en nedsættelse af den samlede boligstøtte. Det bliver der nemlig under ingen omstændigheder tale om. Det har alene til hensigt at reducere den årlige vækst i boligstøtten fra omkring det, jeg nævnte, ca. 15 pct. om året, til et niveau på omkring 12 pct.

Jeg kan altså således oplyse, at udgifterne til disse forskellige boligstøtteordninger fortsat vil